

AZ ANYAKÖNYBEN OLVASTUK

Isten tenyerén

Ács: eltemették: Ódor Józsefnét, Péntek Jánosnét, Szabó Endrét

Bokod: konfirmált: Dutka Zoltán és Takács Vivien

végző búcsút vettünk: Kulhanek Istvánnétól és id. Kovács Istvánnétól

Dad: gyermekkereszttségben részesült: Aknai Anna és Barina Zsuzsanna

végző búcsút vettünk: Somogyi Ferenctől

Császár: Keresztelés: Szabó Alexa, Gerecze Dusan, Beke Luca, Osgyáni Gábor, Orbán Vivien Dana, Zsebő Kitti, Nyári Vivien,

Temetés: Bagócsi Bálintné, Csörnyei Istvánné, Paksi Jánosné, Túró Ferencné, Orbán Gézáne, Akóts Zsigmond,

Kömlőd: eltemették Somogyi Annát és Csefkó Imrét

Nagyigmánd: Megkereszteltük: Somogyi Zombor Soma és Bajcsai Anna Zselyke

Tárkányon eltemették: Töltési Ferencet

Életem ott van

Isten tenyerén

Azért nem félek én,

Bármi fáj nekem:

Mosolyog a szemem.

Száz jajszó között is

Bízom vakon,

Hitem fel nem adom!

Rám törhet vadul

Ezer baj veszély:

Isten így szól: ne félj!

Miért is mitől is

Félhetnék én:

Az Isten tenyerén!?

ISTENTISZTELETEK

	December 24.	December 25.	December 26.	December 31.	Január 1.
Ács	15.00	10.00 Úrv. 16.00	10.00 leg. 16.00 15.00 Pénzszedésben	16.00	10.00 és 16.00
Ászár	17.00	10.00 Úrv.16.00 leg.	10.00	17.00	10.00
Bana	18.00	9.30 Úrv. legátus	9.30	18.00	9.30
Bábolna	16.00	11.00 Úrv. legátus	11.00	16.00	11.00
Bokod	15.30	9.00 Úrv. legátus	9.00	17.00	9.00
Császár	18.00	10.30 Úrvacsora	10.30	18.00	10.30
Csép	16.00	9.00 Úrvacsora		16.00	9.00
Dad	17.00	10.30 Úrv.	10.30 Úrv.	18.00	10.30
Ete	18.00	11.00 Úrv.14.30	11.00 Úrv.leg.14.30	18.00	11.00
Kisbér	16.30	9.30 Úrv.18.00 leg.	15.15	17.00	9.30
Kisigmánd	15.00		9.00 Úrvacsora		9.00
Nagyigmánd	17.00	10.00 Úrvacsora	10.00	17.00	10.00
Kömlőd	17.00	10.00 Úrvacsora	10.00 legátus	17.00	10.00
Környe	18.00	9.00 Úrvacsora	9.00 legátus	18.00	9.00
Oroszlány	16.00	14.00 Úrvacsora	14.00 legátus	16.00	14.00
Vérteskethely	16.00	9.15 Úrvacsora	9.15	17.00	9.15
Réde	18.00	10.00 Úrvacsora és 14.00	10.00 Úrvacs. és 14.00 legátus	18.00	10.00 és 14.00
Szákszend	16.00	10.30 Úrvacsora	10.30	14.00	10.30
Tárkány	18.30	14.00 Úrv., legátus		18.30	14.00

Újságunkat – hirdetőinknek és alapítványunk támogatóinak köszönhetően – ingyenesen juttatjuk el olvasóinkhoz !

Hét Határ Református hitéleti lap. Megjelenik minden hónap első vasárnapján Ács, Ászár, Bana, Bábolna, Bokod, Csép, Császár, Dad, Ete, Kisigmánd, Kisbér, Kömlőd, Környe, Környebánya, Nagyigmánd, Oroszlány, Réde, Vérteskethely, Szákszend, Tárkány reformátusai közt

Kiadó: "Közelebb Egymáshoz" Alapítvány 2941 Ács, Fő u. 71. Felelős kiadó: **Gerecsei Zsolt** elnök

Szerkesztőség: 2853 Kömlőd, Perczel u. 26. tel.: 06-34/578-503 fax.: 06-34/470-543 email.: hethatarlap@gmail.com

Felelős szerkesztő: **Bogáth István** Nyomtatás: MONTÁZS Press Kft. Oroszlány tel.: 20/454-35-41 Molnár Ferenc ügyvezető

Internet elérhetőség: www.hethatar.refdunantul.hu

ISSN 1417 - 7641

Református hitéleti lap

XIX. évfolyam 12. szám

2015. december

KERÉNYI BÉLA LELKIPÁSZTORRA EMLÉKEZTÜNK

teletű lelkipásztor úr 1985-ben, 30. évvel ezelőtt halt meg. Ebből az alkalomból 2015. november 29-én vasárnap délelőtt az istentisztelet követően, nap-sütéses időben, sétálva indultunk a temetőbe, ahol Szemeti Ferenc nagytiszteletű lelkipásztor úr egy rövid emlékező beszédet mondott, valamint koszo-

rúkat helyeztünk el „Béla bácsi” sírjánál és végül egy közös imádságot mondtunk.

Emléke örök marad számunkra.

Bényi Balázs

Schmerl Viktorné Merre van a jászol?

Sötétek az éjszakák,
csillag sem világol.
Hol találjuk az utat,
merre van a jászol?

Induljunk csak bátran el,
biztos célba érünk,
Hogyha hit és szeretet
vezeti a léptünk.

Akármerre indulunk,
megtaláljuk bárhol,
mert ha igazán hiszünk,
szívünk lesz a jászol.

Bakonysárkány, 2015.

DUNÁNTÚLI REFORMÁTUS IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ

2015. november 7-én a Dunántúli Református Egyházkerület Felsős Hittanos Találkozóján vettünk részt. A PRIZ - Pápai Református Ifjúsági Zenekar műsorával fogadtak minket. Megnéztük a tatai, csurgói, pápai, kaposvári és a neszmélyi „refi” műsorát is. Láthattunk egy csodálatos bemutatót is a Faceteam akrobatikus sportszínház kosárlabda csapatának közreműködésével. Bár csak ne lett volna ilyen rövid ez a nap, mert nekünk nagyon tetszett az összes program. Jók voltak a kézműves foglalkozások is: festettünk kavi-

csot, készíthettünk mignonos tolltartót, grafitporos képeslapot, és még sok mindent.

Nagyon szépen köszönjük a szervezőknek és a segítőknek, hogy rendeztek nekünk egy ilyen szép napot.

Ha jövőre is lesz lehetőségünk, akkor mi szívesen elmennénk.

Takács Katalin és
Takács Norbert, Ács

"ÍME AZ ÚR SZOLGÁLÓLEÁNYA"

Mária adventi találkozásai

1. Az anyallal (Luk. 1, 26-38)

Református kegyességünk számára Mária sok tekintetben idegen. „Túl katolikus”. De az anyali üdvözlés evangéliumi híradása felkelti az érdeklődésünket iránta. Nem annyira az angyal szavait, hanem Mária vallomását figyeljük, aki önmagát így jellemzi: az Úr szolgálóleánya. Az anyali üdvözlés „eseményorozata”, az anyali kijelentés során jut el idáig. Ez a találkozás tehát egy különleges lelki folyamatot indított el benne. Az Úr szolgálójává válás-formálódás lelki folyamatát. Ez bennünk is ott kezdődik, amikor már nemcsak azt hisszük, hogy „van Isten”, hanem megértjük: kegyelembe fogadott vagyok! Isten mindent nekem ajándékozott (a bibliai kegyelem görög szó igei alakja azt jelenti: megajándékozni). Mi is ez az ajándék? Az ige mutatja: Isten Fia, Jézus Krisztus. Mária ezzel az új szövetség első alakja lesz. Új kor kezdődik. Benne is. Általa is. Benned is? Hogyan? 1, Bekerülök Isten figyelmébe. Galilea rossz hangzású neve ellenére is. Nincs „Isten háta mögötti” élet. 2, Bekerülök a megérintettségbe. Kérdéseink, vívódásaink nem Istenben kételkednek, hanem magunkban: Én? Hiszen én... eddig ilyen nem csináltam, nem szolgáltam, nem érintett személyesen. 3, Bekerülök Isten erőterébe. „Istennél semmi sem lehetetlen.” Nem olyat kér, amire azt mondod: „De én...”. Isten azt mondja. „Majd én!” Adja Isten, hogy adventben eljussunk a lelki utunkon eddig: „Már szolgálát lettem Jézusom.”

2, Erzsébettel (Luk.1, 39- 56)

Már az angyal említette Erzsébetet és az ő kiválasztását Máriának. Nem csoda, hogy Mária gyorsan felkeresi. És nem csoda, hogy ők ketten oly csodálatos egyszerűséggel tudnak beszélgetni a legnagyobb titkokról. Mindketten ugyanazt a csodát élik át. Mindketten ugyanúgy hittel fogadják. Számomra meglepő, hogy Mária éneke az Erzsébettel való találkozás után hangzik el, és nem az anyallal való találkozás után. (Az mégis „nagyobb” csoda volt...) Hogyan tudnak így beszélni,

így énekelni? Úgy, hogy a hit nyelvezeten szóltak egymáshoz, igazi „testvéri légkörben.” Az adventi idő ünnepi hetei felerősítik a gyülekezeti (és családi) meghitt, testvéri közösséget. Ez nyitja meg az ajkakat. 1, Elmondom, mert értik. Értik, mit jelent Isten hatalma alatt élni, neki szolgálni. Még a profán világban is jobban megértik ilyentájt. Bátorítson ez bizonyágtételre. 2, Elmondom, mert el kell mondanom. Ahogy két asszony megérti: ami történt, nem „magánügy”, úgy nekünk is fel kell ismernünk: hitünk, kegyességünk nem magánügy, mindenkiért (is) kaptuk. Az Úrnak szolgálni: felelősség az egész világ felé. 3, Elmondhatom, mert érdeklí őket. Soha annyian nem hallgatják az ígét, mint adventben, karácsonykor. Mert érdeklí őket. Mária éneke mutatja: amit Isten tesz, az az egész társadalmat átfogja: hatalmasok, felfuvalkodottak, éhezők, szegények, alázatosok, gazdagok, Izrael... Karácsony pedig tényleg az egész világot „érdekelte” teszi. Isten segítsen, hogy keressük a testvéri találkozásokat, hogy egymás hite által épülhessünk.

3, Józseffel (Máté 1, 16-25)

Ki a „főszereplő” ezekben a mondatokban? József? Mária? Egyáltalán: lehet-e főszereplőt keresni egy olyan történetben, mint a párkapcsolat, a jegyeség, a házasság? Vagy igazából így működik helyesen, mint itt az ígében: az egyik sorsa, küldetése érinti és befolyásolja a másikét is, és viszont. Isten, „akiről neveztetik minden atyaság”, elrendez mindent az emberi kapcsolatokban is Fia számára. Furcsa, hogy Isten csodáit mi abban látjuk, ami rendkívüli. Pedig itt is Isten csodájáról van szó: a védelem, a megmaradás, a gondoskodás – a maga „hétköznapiságában”, a családban. Isten annyira becsüli ezt, hogy külön angyalt küld, hogy egy eltervezett, jogi formában már elrendezett jegyesházasság fel ne bomoljon, még jó szándék miatt sem! Isten kijelenti a titkot Józsefnek is: „a Szentlélektől fogantott”. De kijelenti a teendőt is: „vedd magadhoz!” Mit jelent ez a családi egység? 1, Máriának: az életet. Jogi értelemben házasságtöréssel vádolhatták volna a viselőség miatt. Megkövezhetnék. De ha „titokban” küldik el, akkor

is megmarad a szégyen, a kivetettség, az ellehetetlenülés. József által viszont az élet méltóságát is megkapta Mária. 2, Józsefnek a megőrzött önbecsülést jelenti a „vedd magadhoz”. Nem csaltak meg. Sőt! Bár Mária a leginkább érintett az eseményekben, ő is megtalálja a szerepét és osztozik a küldetésben. Bekerül Isten tervébe. 3, Jézus számára is sokat jelentett ez a „szent családi” kötelék: a családja „legitimálta” mint „Dávid fiát” a prófétai ígéretekben. Annyi ajándék van a családi életben! Forduljunk efelé az ünnepekben!

4, Jézussal (Luk. 2, 1-20)

Az angyalokat leszámítva ez az igeszakasz nagyon „emberi” képet mutat: birodalmi politika, adóügy, népvándorlás, a törvény ridegsége, az emberek hidegsége, egyedül szülő kismama, pólya... Nagyon emberi kép ez Máriáról is. Mégis, Fia által ez a kép átszövi a mennyei világgal. Az emberi élet sokszor csupasz, hideg, üres. De a mennyei világ által csodálatossá válik. 1, Mária nincs egyedül a rosszban sem. József is megy, hogy „beirattassék Máriával”. Azaz: vállalták egymást – a rosszban, a vándorlásban, a kivetettségben. Jézusért. Isten parancsára. 2, Mária Isten Fiát hordozta méhében –de a földi jog érzéketlen. Nincs kifogás: ha várandós is, menni kell. A jog embertelen. De Isten rendelkezik: éppen Betlehemben, Dávid városában kell szülnie. Jézust. 3, Mária itt tűnik a legelhagyottabbnak: „szülte... bepólyálta... fektette...” –mind egyes szám harmadik személy: ő! Egyedül. Nagyon emberi: nincs felmentés a „fájdalommal szülni” átok alól, az édesanyai gondoskodó szolgálat alól. Nagyon egyedül van. De: Jézussal! Mit is jelent a Jézussal való találkozás? A történelemben (az én személyes történetemben is) beleszövi az üdvtörténetet. A polgárivilági jogba beleszövi a mennyei polgárjog. A magányba, elhagyottságba, küzdelmekbe beleszövi az élő Isten. Idei karácsonyunkon életünk megfakult szövetét szövi át Jézus Krisztus, az Isten Fia!

Gerecsei Zsolt

GYEREKSAROK MEGOLDÁST KERESVE

Sámuel története

Az Ószövetség egyik kedves története az, amit most elmondok nektek. Történet arról, hogy Isten mennyire szereti a gyermekeket és nem csak szereti, beszélgetni szeret velük, úgy, mint Sámuellel tette egész életében. Ez a történet Éli főpap idején játszódik, amikor élt egy férfi, akinek két felesége is volt. Az egyik Peninná, akinek már voltak gyermekei, a másik Anna, akinek Isten akkor még nem adott gyermeket. Minden rendben lett volna, ha ez a két asszony békében élt volna egymással, de örökké veszekedtek. Peninná állandóan csúfolta Annát, Anna pedig irigylte tőle a gyermekeit. A család minden évben elment a silói templomba imádkozni. Anna, amikor egyedül maradt a templomban sírva kérte Istent, ajándékozzon neki egy kisbabát és ő akkor vissza fogja hozni, hogy a templomban nevelkedjen. Éli pap látta a síró asszonyt és beszélgetni kezdett vele. Anna őszintén elmondott neki mindent. Jólesett kipanaszkodni magát Isten emberének és milyen jólesett neki, amikor a pap azt mondta: „...Izrael Istene megadja amit kértél tőle.” Anna elhitte Isten üzenetét és meg is ajándékozta őt az Úr egy kisfiúval, Sámuellel. A kisfiút aztán néhány év múlva Éli gondjaira bízta és évente meglátogatta. Vitt neki új ruhát és rengeteget imádkozott érte. Isten ebben az időben nem talált olyan felnőtt embert, akire rá tudta volna bízni üzenetét. De Isten már talált egy kisfiút, Sámuel, aki tiszta szívé volt. Egy éjszaka csendben aludtak, Éli és Sámuel, amikor Isten szólt a kisfiúhoz: Sámuel, Sámuel! Ő azt hitte Éli kéri, menjen hozzá, de nem Éli hívta, hanem Isten. A pap elmondta neki, maradjon ágyában és ha újra szól hozzá Isten, mondja azt: „Szólj Uram, mert hallja a te szolgád.” És nem kellett sokáig várni, mert Isten újra szólt hozzá és sokat beszélt hozzá, rossz híreket és ítéletet. Sámuel amikor felnőtt, Izrael prófétája lett. Isten beszédét adta tovább a népnek és megtanította őket Isten tiszteletére. Isten hozzátok is szól, csendben, hallkan. Ha szívetek és Bibliátok nyitva előtte megérthetitek szavát és akaratát.

Gerecsei Judit

A Dunántúli Református Lap legutóbbi számát olvasgatva két különböző, és mégis egy problémára utaló cikk részletesen gondolkodtam el.

Az egyik írás a magyaralmási gyülekezetéről tudósított, benne a következő megjegyzéssel „evangelizációnk helyszíne azért lett a faluház, hogy aki templomba nem jár, de érdeklődő, lelki kereső, ő is fesztelenül eljöjjön.” Ez a mondat nagyon szíven ütött. És most ezzel nem a magyaralmásiakat akarom bántani. Sőt, elismerem, és tudatában vagyok annak, hogy fontos, hogy az evangélium minél több emberhez eljusson. És ha egy gyülekezet úgy ítéli meg, hogy erre a templom helyett megfelelőbb a faluház, vagy esetleg a szabadter, hát tegye azt. Jómagam is megtapasztaltam, -hisz mi szerveztük-hogy pl. a Magas-Bakonyi Gyülekezetek szabadterei istentiszteletén 200-250 ember is részt vett. Mindezek ellenére zavar, hogy az emberek félnek (tartózkodnak, ódzkodnak stb.) templomba járni.

Különösen zavar ha pl egy konfirmált egyháztagnak hívunk konfirmandus találkozóra, és Ő megkérdi, hogy hol tartjuk és aki ilyet kérdez az valószínű el sem jön. Pedig megnézhetné a közel 20 millióba kerülő felújított templomot, amiben már a hideg sem akadály, hisz a beruházásnak köszönhetően templomunk fűthető. De ez csak a külsőség, és ha még hátha hallana is valamit! De erről majd később. Keressük az okokat-gondolom nem egyedül-hogy miért alakult ez így. És nem azért, hogy felelősöket találjunk, hanem azért, hogy megtaláljuk a megoldást.

1. Hivatkozhatunk az „elmúlt negyven évre”, de ez csak igen kis részben oka a jelenlegi helyzetnek. Ugyanis a templomtól magukat feszélyezve érzők főleg a mai 40 éves korosztályból kerülnek ki. Őket az elmúlt 25 évben nem sikerült megszólítani.

2. Hivatkozhatunk arra, hogy talán a példamutatásunk (lelkészeké, presbitereké, gyülekezeti tagoké) nem igazán vonzó. Ui. ha pl. a presbiterek sem járnak templomba, miért várjuk el más-tól.

3. Hivatkozhatunk arra, hogy az igehirdetés nem mindig olyan, hogy az éppen csak egyszer betérőket megérintse.

Mi lehet a megoldás? Talán az, hogy 2. pontban megfogalmazott példamutatás szükségességét felismerjük, hogy a magát feszélyezve érző betérő lássa, érezze, hogy szeretettel vagyunk iránta, és egymás iránt is.

Nagyon fontos -a legfontosabb-, hogy a templomba betérő olyan igehirdetést halljon, ami megszólítja, és ezzel elősegíti azt, hogy még egy alkalommal, aztán még egy alkalommal –most már feszélyezettség nélkül- eljöjjön. És ez csak a kezdet. És hogy milyen ez az igehirdetés? Erre talán legjobban a bevezetőben említett másik -Bella Péter tollából megjelent írás utal: „Az életbül,és a Bibliából készült ez a prédikáció”.....”Életbül és a Bibliából beszélve (értve és értetve) meg lehet mozdítani a világot”

Ha a prédikáció rendszeresen nem ilyen akkor még az is előfordulhat, hogy a már templomba járók maradoznak el, és mást választanak (esetleg egy szektát).

Javaslatom tehát, hogy minél több templomba illő rendezvényt vigyünk be a templomba, és ha az ilyen alkalomra betérő feszélyezett testvéreink közül csak egy is templomlátogató lesz, már megérte!

Befejezésül álljon itt Csiha Kálmán püspök úr egy vers részlete

Ne jöjjön, aki hűtlen, de jöjjön, akinek van hite, jöjjön boldogan, biztosan, jöjjön Istenhez el ide az ösök drága templomába.

És tegyen hitet itten állva, hogy vérrel, könnyel és imával és mindennel harcra szállva és szembe nézve a halállal megőrzi ezt a templomot!

Balogh István gondnok
<http://refkoezet.blogspot.hu/>

EVANGELIZÁCIÓ ÁSZÁRON, AZ ÚJ GYÜLEKEZETI HÁZBAN

November 9-13 közötti napokra hirdette meg az ászári református gyülekezet az őszi evangelizációt nagytiszteletű Gondos Gábor zánkai lelkipásztor szolgálatával.

Több területen is nagy ütemben folytak az előkészítő munkálatok. Az új gyülekezeti ház környezetét rendbe kellett tenni, az épületet betonszegéllyel és kavics ágyással kellett ellátni, a gázfűtést be kellett üzemelni, a vendégszoba berendezését meg kellett vásárolni mire az evangelizáció elkezdődött. Ezek mind fontos külső, előkészületi feladatok voltak, amelyeket Isten segítségével sikerült mindet időben megoldani. Az előkészületeknek volt egy lelki, szellemi oldala is. Az evangelizáció kezdetét megelőzően egy hónappal elkészültek a meghívó szép, színes plakátjai, a tartalmassá meghívók szórólap formájában. Ezeket a gyülekezet aktív tagjai személyesen vitték el megszólítva a meghívottakat. Ezek az előkészületek mit sem értek volna komoly, odaszánt közbenjáró imádkozás nélkül. Heteken át folyt az imaharc a megszólítottakért. Az ilyen előkészületnek kézzelfogható gyümölcsei születtek: Az evangelizációs napokon megtelt a terem. A hátsó sorokba padok kerültek be a váratlan helyzetre számítva. Szükség volt ezekre a padokra. A környékbeli gyülekezetekből is érkeztek érdeklődők. Megtelt a lelkészlakás udvara autókkal, mikrobuszokkal. A bokodi evangélikus testvérek keresztyén sajtótermékkel is gondoskodtak a jelenlevők lelki tápláltságáról.

Minden nap hangzott az evangelizáló szolgálat a filippi börtönőr történetéről (ApCsel 16, 23-34.). A börtönőr munkáját becsületesen végző, tisztességes, lelkiismeretes ember volt ugyan, de az üdvösség szempontjából mégis hűjával találtatott, hiszen maga is elismerte ezt, amikor ezt kérdezte: „Uraim, mit kell cselekednem, hogy üdvözüljek?” (30. v.). Rádöbent arra, hogy nem ő határozza meg, hogy mi a jó és mi a rossz az ember életében, hanem a Teremtő Isten az, aki erre megtanít bennünket. A vezetést, irányítást az Ő kezébe kell letenni még a tisztességes, becsületes embernek is.

A református énekeskönyv egy-egy éneke mellé összesen három új lelki ének is került, amelyeket Gondos Gábor gitárkísérete és éneklése mellett

sajátítottak el a jelenlevők. Ajándékképpen keddtől péntekkel bezárólag a résztvevők mindennap hallhattak egy személyes bizonyoságtételt különböző helyről érkezett testvérektől. Fontos volt ez a lelki feltöltődés így az adventi időszak előtt és hiányozni fognak a termet megtöltő résztvevők.

Vajs Tibor lelkész

**MINDEN KEDVES
OLVASÓNKNAK
ÁLDOTT
KARÁCSONYI
ÜNNEPEKET ÉS
BOLDOG ÚJ
ESZTENDŐT
KÍVÁN A
HÉT HATÁR
SZERKESZTŐSÉGE!**

II. HELVÉT HITVALLÁS

**A mindenség teremtéséről,
az angyalokról,
a sátánról, és az emberről**

4. Az emberről meg úgy szól az Írás, hogy kezdetben jónak teremtetett, az Isten képére és hasonlatosságára; hogy Isten őt a paradicsom kertébe helyezteté (1 Móz. 2) és mindent lábai alá vetett, amit Dávid a nyolcadik zsoltárban oly felségesen magasztal. Ezenkívül feleséget adott neki és megáldá őket. Azt mondjuk pedig, hogy az ember egy személyben két, mégpedig egymástól különböző lényegből áll, tudniillik halhatatlan lélekből, mely a testtől való elválás után nem alszik és nem vész el, és halandó testből, mely azonban az utolsó ítéletkor fel fog támasztatni halottaiból, hogy így az egész ember vagy életben, vagy halálban maradjon örökre.

5. Kárhozzátjuk mindazokat, akik a lélek halhatatlanságát gúnyolják, vagy elméskedő okoskodásukkal kétségbe vonják, vagy azt mondogatják, hogy a lélek aluszik, vagy hogy az: része az Istennek. Szóval, kárhozzátjuk mindazoknak a vélekedését, akik a teremtésről, az angyalokról, a sátánról és az emberről ellenkezőleg gondolkoznak, mint ahogy nekünk a szent iratokból tanították a Krisztus apostoli egyházában.

MI KERESZTYÉNEK TUDJUK-E?

Én, aki keresztyénnek tartom magam, tudom-e, hiszem-e, hogy az én Megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll!? Isten szeretetének mérhetetlen gazdagságát a próbatételek, szenvedések mélyes mélyét is megjárta az az ember, akiről az Szentírás így tanúskodik: „Élt Úc földjén egy Jób nevű ember volt, félte az Istent, és került a rosszat.” (Jób 1,1) Jób szinte egyik napról a másikra mindenét elvesztette; tíz gyermekét, gazdagságát, barátait, ráadásul szörnyű betegség közepette még felesége is az Úr ellen lázította. Jób válasza: „...az Úr adta, az Úr vette el, áldott legyen az Ő neve.” Másodszor is így válaszolt Jób a feleségének: „Ha a jót elfogadtuk Istentől, a rosszat is el kell fogadnunk.” (Jób 1,21 és 2,10) A szenvedések csúcán hite adta a kapaszkodást: „Mert én tudom, hogy az én Megváltóm él, és utoljára az én porom felett megáll.” /Károli fordítás/ (Jób 19,25) Jób Jézus Krisztus születését megelőzve az ősatyák korában élt. Mennyivel jobb helyzetben vagyunk mi, akik Jézus Krisztus születése után élünk. Kezünkben tartjuk a Bibliát, ismerjük az írásokat, amelyek Jézusról tesznek bizonyoságot; Isten ígéretének Jézus Krisztus születésével való beteljesedését, a szemtanúk a tanítványok bizonyoságtételét Jézus gyógyításairól, csodáiról, egész tanítói munkájáról. Kereszthalála, feltámadása, mennybe-menetele, a Szentlélek kitöltése mind-mind Isten bizonyosága arról, hogy úgy szerette a világot, benne a bűnös embert, hogy az Ő egyszülött Fiát áldozta fel helyettünk a golgotai kereszten, hogy nekünk életünk, örök életünk legyen. Mi mégis sokszor, jaj de sokszor elbizonytalanodunk. Nem tudjuk, hogy a mi Megváltónk él! És hogy ez mennyire így van, íme a bizonyíték: Egy közeli város piacterén történt úgy húsvét táján. Eladók és vevők beszélgettek egymással. Az ismerős vásárló így szólítja meg az eladót: „Bözs! Te hiszed ezt a feltámadási históriát?” A kérdező meglepődik, zavarban van. Ilyen kérdésre nem számított. Kis idő múlva azonban így válaszolt: „Van amikor hiszem, hogy Jézus feltámadt, van, amikor elbizonytalanodom.” Erre a kérdező határozottan, szinte kihívóan válaszolt, hadd hallja más is, hogy bizony ő nem ilyen maradi: „Én meg azt

mondom, hogy nem jött még onnan vissza senki!” „De igen! Jézus Krisztus visszajött a halálból, Jézus Krisztus feltámadt! Most is itt van közöttünk.” A közelben lévő felkapják a fejüket, közöttük én is. Egy negyven év körüli férfi nyugodtan, határozottan bizonyoságot tett sok ember előtt Krisztusba vetett hitéről a tatabányai piacon. Sosem fogom elfelejteni ennek az ismeretlen hívó testvéremnek a bizonyoság tételét. Alig vártam, hogy haza érve elmondhassam családomnak, ismerőseimnek, a legközelebbi bibliaórára lévő testvéreimnek, hogy milyen tartalmas ajándékot kaptam Húsvétra. Kedves olvasó Testvérem! Nekünk is meg kellene ajándékozni másokat sok ilyen bizonyoságté-

tellet: Jézus mondja: „Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek az én mennyei Atyám előtt, aki pedig megtagad engem az emberek előtt, azt majd én is megtagdom az én mennyei Atyám előtt.” (Máté 10,32) Nagy a tét; élet-halál kérdése. Ne játszunk el könnyelműen a mi üdvösségünket. Imádkozunk az ének szavaival: „Urunk, Te adj erőt Az igaz megtérésre, hogy méltók lehessünk A szép keresztyén névre! Add, hogy méltósággal Legyünk Krisztus népe, S építsük üdvünket Az Ő érdemére!” (Evangélikus énekeskönyv 440,5) Ámen

Badics Lászlóné, Bokod

„ITT VAN ISTEN KÖZTÜNK...”

„Itt van Isten közöttünk” mottóval ebben az évben is megrendezésre került **2015. november 14-én, Nyergesújfalun** a Tatai Egyházmegye hagyományos hittanversenye, ahol 77 csapatban 267 gyermek vett részt. Ennek az eseménynek a helyi **Kernstok Károly Általános Iskola** adott otthont, amit ezúton is köszönünk.

Az idei vetélkedővel kapcsolatosan a szervezők fő célkitűzése az volt, hogy a résztvevők – legyenek azok felkészítők, szervezők, vagy csapattagok – megérezzék, hogy a versenyzés túlmutat önmagán. Sejteti, hogy nem a másik legyőzése, és a teljesítmény újabb kényszere a cél, hanem az Isten közelében egymásban örömet találó létforma, a közös játék által adok és kapok élményének a

megélése. Ebben a létben egyik ember emeli a másikat.

Éppen ezért már a felkészítés során felhívtuk a csapatok figyelmét arra, hogy az ismeretek minél mélyebb és pontosabb elsajátítása mellett az is cél legyen, hogy ezzel az ismerettel hogyan gazdagodhat, válhat teljesebbé a gyermek élete. Szerettük volna segíteni őket a hídverésben, hogy megtalálják az utat a Biblia üzenete és a saját mindennapi életük között.

Ezeknek a gondolatoknak a jegyében szerveztük a nap eseményeit, állítottuk össze a feladatokat, és hisszük, hogy a nap során mindannyian megéreztük, hogy „Itt van Isten közöttünk.”

Kovácsné Gombos Tímea

"JÖJJ, MONDJUNK HÁLASZÓT"

"Jöjj, mondjunk hálaszót," zengett a zsoldár Bokodon a református templomban, 2015 október 18-án a hálaadó istentisztelet kezdetén. A szívből jövő hívogatót nagyon sokan meghallották, mert zsúfolásig megtelt a több mint 200 éves templom. A padok között pótszékek beállítására is szükség volt, hogy elhelyezhessék a híveket és a meghívott vendégeket. A hálaadás a templom és a parókia külső felújításának befejezése és az újonnan megvásárolt orgona beszerzéséért szólt.

Az ünnepségen, szép számmal képviselték egyházukat a helyi evangélikus valamint a katolikus egyházközösségek vezetői és tagjai. Jelen volt Czunyiné Dr. Bertalan Judit köznevelésért felelős államtitkár, és Csonka László polgármester. Jelen voltak a közelmúltban Bokodon szolgált lelképásztorok, a környező települések, református gyülekezeteinek vezetői, tagjai, többek között: Oroszlányról, Dadról, Szák-Szendről, Kömlődről, Kocsról, Környéről, Tatáról, Nagy-Igmándról, Császárról, Tatabányáról.

A hálaadó istentisztelet igeszoigolátát Máté László lelkész, a Tatai Református Egyházmegye esperese végezte. Prédikációjában kiemelte, hogy hálásak lehetünk, mert volt hit erő és akarat hogy ez a csoda, amelyet itt Bokodon látunk, megvalósulhatott. A templom külső megújítása, a parókia felújítása és a csodás hangú orgona beszerzése, kiemelkedő tevékenység! Köszönet érte! A prédikáció után Kovács Tamás a gyülekezet lelkésze, az építkezés fardhatatlan irányítója, menedzselője, is-

mertette a felújítások menetét, számszerűsége, amely nagyrészt, a Darányi Ignác Terv alapján valósult meg. Köszönetét mondott a presbitériumnak, a híveknek és mindazoknak, akik ebben részt vettek és az anyagi forrásokat biztosították. Külön kiemelte Rábai Lúdia elhunyt testvérünk végakarát, hogy adományát a református templom felújításához használják fel. Emlékét, emléktáblán örökítettük meg. Az orgona beszerzéséhez az egyházmegye is hozzájárult.

A hálaadó istentisztelet fényét emelte, az ének, a zene, amelyet a Magyar Állami Operaház címzetes énekesei tettek még ünnepélyesebbé. Vezetőjük: Szűcs Árpád, tagjai többek között: Kovács Zsuzsa, András Krisztián, András Frigyes Bakó András. Nagy sikert arattak. Kovács Tamás nagytiszteletű úr, a résztvevőket szeretetvendégségbe hívta, a helyi kultúrházba.

Záróénekként ismételt felcsendültek a 167. dicséret örökbecsű dallamai a 2.- és a 3. vers eléneklésével. A három manuális, három regiszteres orgonát a gyülekezet fiatal kántora, Gerlei Dávid testvérünk szólaltatta meg.

Hálaadó ünnepünk a magyar Himnusz szárnyaló énekével ért véget. A hálaadási istentisztelet soha nem felejthető igazi szívbéli, közösségi élményt nyújtott, lelki gazdagodást, áldást és az örök igazságot, hogy: egyedül Istené a dicsőség!

Összeállította: Szűcs János

KRISZTUS ÍTÉLŐSZÉKE

„Mindnyájunknak leplezetlenül kell odaállnunk a Krisztus ítélszéke elé.”

(2 Korinthus 5,10)

A kedves olvasók furcsállhatják, hogy nem adventi várakozásról, karácsonyi beteljesedésről, isteni szeretetről írok a 'Hét Határ' idei utolsó számában.

Hiszem, hogy a Biblia szavai akkor is segítenek nekünk, ha első olvasásra megijesztenek minket. A Hiszekegyből ismerhetjük, hogy Jézus...eljön ítélni élőket és holtakat, azonban erről a jövőbeli eseményről a mindennapjaink során megfeledezzünk... Pedig az ítélező Krisztus elé „... mindnyájunknak leplezetlenül kell odaállnunk!”

Az az egyedüli reményünk, hogy az ítélező Jézus ugyanaz az az isteni személy, aki értünk emberré született karácsonykor, nagypénteken meghalt, húsvétkor feltámadt és feltámadásával örök életet szerzett! Ha nem akarjuk előtte takargatni azt, ami foglalkoztat minket, ami betölti gondolkodásunkat, hanem leplezetlenül elé állunk ebben az őszi, adventi, karácsonyi időben, akkor Ő nem elítél, hanem felment, megment bennünket bűneink, mulasztásaink kínzó terhe alól! Ez a hit útja, nem pedig a látható, s bűneibe egyre jobban belegabalyodó világ útja. Nemrég hallottam valakitől: „Lehet reménységről beszélni még ebben a világban, ebben a társadalmi helyzetben?”

Igen, lehet. Nem látható, kézzel fogható reménységről, hanem arról az ésszel felfoghatatlan, de megalapozott, szilárd biblikus reménységről, hogy az Ítélszék előtt meztelenül, kiszolgáltatottan állva átélhetjük annak csodáját, hogy az értünk meghalt és feltámadt Jézus felmentő ítéletet mond felettünk, s az Örök Otthonba, az Aranyvárosba, a Mennysországba kísér bennünket, „ahol nincsen gyász, halál, fájdalom, jajkiáltás, mert az elsők elmúltak.” Járjuk együtt ezt az utat, a keskeny utat, a hit útját! Szeretettel hívunk és várunk mindenkit az újságban is jelzett és külön szervezett alkalmakra, hogy erősíthessük egymást ezen a keskeny úton!

Áldás, békesség!
Erős vár a mi Istenünk!

Magassy Zoltán evangélikus lelkész

ADVENTKEZDÉS KISISKOLÁK HELYZETE

November 29-én délután az ácsi templomban iskola ismét megtelt. Az adventi időszakot kezdő családi délutánon kicsikés nagyok együtt ünnepeltek. Számtalan selyempapír-ruhás vagy papír zsebkendő-angyal készült, az apukák nagy lelkesedéssel kötözték az ajtódísz betlehem fa vázait, míg a gyerekek kiszínezték a szent család beleragasztandó képét. Aki ügyesebb volt, gyöngy-angyalt is készíthetett, vagy fűzfaveszszökből fonhatott ajtódísz, vatta-Jézuskával. Aprócska téli erdő is varázsoltunk műanyagpohárba, papír fenőkkel, de nagy sikerük volt az evőeszköz-tartó asztali díszeknek, amelyek mikulás, hóember vagy manó díszítéssel készültek. A legnagyobb sürgésforgás ezúttal is az adventi koszorúk készítése körül folyt. Ahány kéz, annyi adventi dísz, koszorú, dekoráció készült. Közben elkészült a mézeskalács, amit a gyerekek szaggattak sokféle formában –és közösen fogyasztottuk el ízletes tea mellett, de aki akart, zsíros kenyeret is majszolhatott. Közben elkészült a templomban a nagy adventi koszorú is, amely az utcán járókat is ünnepre figyelmezteti. Négy óra körül a gyerekek és felnőttek egyaránt érdeklődéssel nézték meg a „Petike eltűnik”

című bábdarabot, amelyet nagy lelkesedéssel báboztak kisebb-nagyobb gyerekek, fiatalok. Ezt követően közös éneklés, imádság kíséretében gyűjtöttük meg a szabadtéri adventi koszorú első gyertyáját. Nagyon sok szeretettel és hálával köszönjük meg minden testvérünk segítségét, ami teljesebbé és áldottá tette ezt az alkalmat.

Gerecsei Zsolt, Ács

A Dunántúli Református Egyházkerület vezetése december 4-én, az egyházkerület területén működő általános iskolák fenntartóival, igazgatóival és gazdasági vezetőivel találkozott.

A találkozón a kisiskolák finanszírozási nehézségeiről volt szó. Egyöntetű megállapítást nyert, hogy a jelenlegi rendszerben a kisiskolák megnyugtató finanszírozása nem megoldható. Az iskolák képviselői örömmel fogadták azt a hírt, hogy javaslat készült egy közös alap létrehozásáról, amely átmeneti megoldást jelenthet az anyagi nehézségek enyhítésére. A javaslatot a december 9-én a Zsinati Tanács fogja tárgyalni. A résztvevők ugyancsak megállapodtak abban, hogy a dunántúli kisiskolák közössége kéri a Zsinat Elnökségét, hogy kezdeményezzen tárgyalásokat az illetékes kormányzati szervekkel az iskolák finanszírozási gondjainak hosszú távú megoldására.
www.refdunantul.hu

ADVENTI VÁRAKOZÁS DADON

Advent első vasárnapján 2015. november 29-én délután 15:00-kor, Dadon a kultúrházban gyűltünk össze, hogy részesei lehessünk az iskolások csodálatos szereplésének. **Tamas** atya bevezető gondolatai után a csengettyűsök kápráztattak el bennünket, majd megtekinthettünk egy egyszerű, de mégis csodálatos színdarabot, valamint iskolások és a tanáraik közös éneklését, kánonját is halhattuk, 5 db gitár és **dob** kíséretében. Az ünnepséget követően szeretetvendégség és adventi vásár várta a vendégsereget, szebbnél szebb mézeskalácsokkal, koszorúkkal, stb.. Nagy örömmel töltött el engem személy szerint, hogy Kömlődről mintegy nyolc család vett részt az ünnepségen. Köszönjük a szereplők és a felkészítők áldozatos/alázatos munkáját.

Bényi Balázs